

[Ole Vig Jensen]

Den anden ting, jeg vil nævne, er de specielle problemer, vi er opmærksom på gælder for Københavns kommune. Vi mener ikke, at de kan løses i denne sammenhæng. Vi er heller ikke i stand til at gennemskue problemernes omfang, men vi er opmærksom på, at Københavns kommune med den tyngde, den har specielt i hovedstadsområdet, har nogle særlige problemer, som det vil være rimeligt og ønskeligt at man kigger nærmere på med henblik på at se, om det er muligt at finde en løsning. Vi er indstillet på at medvirke hertil.

Nør Christensen (CD):

Jeg skal starte med at sende en hilsen til ministeren. Det er ikke fra søens folk, men fra ordføreren for kristeligt folkeparti, som ikke kan være til stede, og som har bedt mig hilse ministeren og sige, at for så vidt angår lovforslagene nr. L 116, L 118 og L 119 kan man tilslutte sig. Jeg skal også sige, at CD kan tilslutte sig dette lovforslag, og anbefale en velvillig behandling.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet er jo ikke indstillet på, at den offentlige sektor skal have den samme størrelse fremover, og det er et af de punkter, hvor vi adskiller os fra regeringspartierne.

Jeg vil godt sige til hr. Henning Rasmussen, at jeg synes, at hans betragtninger om beskæftigelsen er temmelig alvorlige og strenge at høre på. For hvad er kendsgerningen? De sidste 10 år har man udvidet den offentlige sektor, så den faktisk er blevet dobbelt så stor, og i samme tidsrum har man altså fået 300.000 arbejdsløse i den private sektor. Når man taler om, at der bliver ledighed på dette område, så drejer det sig stort set kun om, at man ikke genbesætter nogle stillinger. Der er overhovedet ikke tale om, at der er nogen, der bliver fyret i den offentlige sektor. Tværtimod har finansministeren redigeret for, at der frem til 1987 sker en stigning i antallet af offentligt ansatte på ca. 27.000.

Derfor må jeg have lov til at sige, at den sektor, der betaler gildet, bestemt har grund til at føle sig noget stødt. Der er sjældent ofret ret mange ord på, hvorfor man har skabt 300.000 arbejdsløse i den private sektor på grund af den økonomiske politik, socialdemokratiet som hoveddrivkraft har stået for.

Det vigtige i denne debat er, at det radikale venstre er parat til at fastholde en økonomisk politik, sådan at vi vitterlig når de økonomiske mål, der er lagt frem fra regeringens side; der er ingen slinger i valsen. Vi mener ganske vist, at disse tiltag er for små, men det er klart, at vi vil støtte en udvikling, der går i den rigtige retning, selv om det foregår noget langsomt.

Lenger (VS):

Det er grebet ud af den blå luft, når ministeren siger i sin fremsættelse, at kommunerne i deres budgetter for 1984 har regnet med stort set uændret aktivitet. Tværtimod! Mange kommuner har gennemført store nedskæringer. Det er især gået ud over anlægsbudgetterne, således at regeringens højtbesungne opsving i beskæftigelsen i byggefagene på grund af det øgede boligbyggeri ikke kan måles i én eneste ædruelig statistik, for der er sket en tilsvarende nedgang i bekæftigelsen i byggefagene på grund af et fald i den kommunale anlægsaktivitet.

Så vil ministeren foretage, som det hedder, en engangsreduktion af tilskuddene med 1 mia kr. – som om man kunne bruge det udtryk, fjerde gang man gør det. Helt grotesk bliver det, når denne nedskæring skal afløse den midlertidige binding af den primærkommunale overskudslikviditet, som vi har set det i nr. L 119. Jeg synes ærlig talt, at det er en lidt flot titel, ministeren har givet nr. L 119, for nr. L 118 indebærer jo, at kommunerne ikke får beløbet fra nr. L 119 tilbage med renter som beskrevet, men at beløbet kun betales tilbage til kurs 60.

Det centrale i forslaget er imidlertid, at ministeren nu beder om en bedre mulighed for at foretage løbende tilpasninger af tilskudssystemet. Det er det helt centrale, og det er det helt uacceptable, selv om ministeren flot taler om, at dette jo kan gå både op og ned.

De besværligheder, som kommunerne, de ansatte og brugerne har haft i de senere år, fordi regeringen i tide og utide og midt i planlægningsfasen og midt i budgetåret har ændret forudsætningerne, har mange gange været helt uoverskuelige. Et stærkt og uigenkaldeligt styringsinstrument ønsker ministeren nu at få. Det kan VS ikke støtte.